

Kommittémotion

Motion till riksdagen 2016/17:3711

av **Håkan Svenneling m.fl. (V)**

med anledning av prop. 2016/17:162 Nya regler om marknader för finansiella instrument (MiFID II och MiFIR)

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en utredning bör tillsättas som närmare studerar hur ett provisionsförbud kan utformas och vilka konsekvenser ett sådant förslag skulle innebära, inte minst för konkurrensen inom banksektorn, och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma till riksdagen med förslag om förlängd preskriptionstid för ingripande mot en fysisk person för en överträdelse av ett värdepappersbolag och tillkännager detta för regeringen.

Bakgrund

I propositionen föreslås ändringar huvudsakligen i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, som dels syftar till att genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (förkortat Mifid II), dels bedöms nödvändiga med anledning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (förkortad Mifir).

Förbud mot ersättning från tredje part vid investeringsrådgivning på oberoende grund och portföljförvaltning

Regeringen föreslår att ett värdepappersinstitut som har informerat kunden om att institutet tillhandahåller investeringsrådgivningen på oberoende grund inte ska få ta emot och behålla ersättningar eller förmåner från tredje part. Förbudet mot att ta emot och behålla sådana ersättningar eller förmåner ska gälla även när ett värdepappersinstitut tillhandahåller portföljförvaltning.

Regeringens förslag är ett steg i rätt riktning. Finansinspektionen m.fl. föreslår dock att man går längre och inför ett provisionsförbud. Storbritannien och Nederländerna har infört olika typer av provisionsförbud. Detta tycks ha lett till ökad konkurrens och prispress.¹ Ett provisionsförbud kan emellertid tänkas drabba mindre aktörer som inte har egna sparandeprodukter och egen distribution, t.ex. sparbankerna. Detta kan leda till minskad konkurrens och gynna storbankerna och de större försäkringsbolagen på de mindre aktörernas bekostnad, något som bl.a. Konkurrensverket pekar på i sitt remissvar.

Vi kan konstatera att ett provisionsförbud kan tänkas ha olika effekter med avseende på konkurrensen på de finansiella marknaderna. För Vänsterpartiet är ökad konkurrens inom banksektorn en viktig fråga. Vi föreslår därför att en utredning tillsätts som närmare studerar hur ett provisionsförbud kan utformas och vilka konsekvenser ett sådant förslag skulle innebära, inte minst för konkurrensen inom banksektorn. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och tillkännage för regeringen.

Preskription

Regeringen föreslår i propositionen att en sanktion mot en fysisk person för en överträdelse av ett svenskt värdepappersinstitut, en börs eller ett företag som hör hemma utanför EES och som driver en värdepappersrörelse från en filial i Sverige bara får beslutas om sanktionsföreläggande har delgetts den som sanktionen riktas mot inom två år från den tidpunkt då överträdelsen ägde rum. Det är samma preskriptionstid som gäller i dag.

Utredningen hade föreslagit att preskriptionstiden skulle förlängas till tre år.

Utredningen anför bl.a. att regelöverträdelser i regel uppdagas bara i samband med Finansinspektionens tillsynsverksamhet, och att det då redan kan ha passerat en längre tid sedan överträdelsen ägt rum. Vidare anför utredningen att vissa av de aktuella regelöverträdelserna är betydligt mer komplicerade att utreda än de som regleras i lagen om handel med finansiella instrument och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning. Därtill anger utredningen att det möjligen finns anledning att låta en fysisk person yttra sig först sedan Finansinspektionen anser sig ha klarlagt att företaget brutit mot reglerna, något som kan medföra en längre handläggningstid än annars. Vänsterpartiet anser att detta sammantaget talar för en längre preskriptionstid. En rimlig sådan kan vara fem år. Regeringen bör därför återkomma till riksdagen med förslag om förlängd preskriptionstid för ingripande mot

¹ Finansinspektionen (2016), Ett nödvändigt steg för en bättre sparandemarknad.

en fysisk person för en överträdelse av ett värdepappersbolag. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Håkan Svenneling (V)

Ulla Andersson (V)

Christina Höj Larsen (V)

Daniel Riazat (V)

Ali Esbati (V)

Wiwi-Anne Johansson (V)

Daniel Sestrajcic (V)